کد خبر: ۳۸۱۸۴۲
چهارشنبه ۶ بهمن ۱۴۰۰ ۹:۵۷

آقای رئیسی داماد فامیل است مثل باجناق نیست!

وقتی رییس جمهوری به صورت مطلق می‌گوید «انتصابات فامیلی نداریم» کافی است یک مورد نقض ارایه شود یا افرادی بر اساس مشاهدات و شنیده ها نپذیرند تا نه تنها این ادعای او زیر سؤال برود بلکه پاره‌ای مدعاهای دیگر نیز.<;br&#۴۷>

به گزارش سایت خبری پرسون، مهرداد خدیر روزنامه‌نگار نوشت: « بعد از طرح موضوع انتصابات فامیلی درخواست کردم ۵ نفر را اسم بیاورند تا به عنوان مسؤول دولت پی‌گیری کنم اما گفتند رسانه‌ها گفته‌اند ما هم گفتیم. ما در این دولت کسی را اتوبوسی نیاوردیم. ملاک انتصابات، شایسته سالاری بوده نه نسبت‌های فامیلی.»

بلافاصله پس از سخنان دیشب سید ابراهیم رییسی در رد انتصابات و انتسابات فامیلی در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی مواردی مطرح و نام‌هایی برده شده که قصد تکرار آنها را ندارم چون غرض، اشاره به نکته دیگری است.

آقای رییسی در تمام سال‌های بعد انقلاب و طی ۴۰ سال در مصدر کارهای قضایی بوده و به همین خاطر گفتار و رفتار او تا قبل از ریاست جمهوری جز در مناظره های مشهور به چالش کشیده نشده و به همین خاطر ادبیات او با ادبیات رایج سیاست مداران متفاوت است وگرنه صریح و قاطع «هر» انتصاب فامیلی را رد نمی‌کرد چون کافی است تنها «یک» نمونهٔ نقض ارایه شود.

مصطفی ملکیان در گفتاری دربارهٔ این نظر نوح هراری نویسندهٔ اثر مشهور «انسان خردمند» که « هیچ امر فراماده وجود ندارد و همه ناشی از تخیل آدمیان است» می‌گوید: «وقتی همه را نفی می کنید کافی است تنها یک نمونه در نقض گزارهٔ شما ارایه شود تا آن گزاره زیر سؤال برود. مثلا وقتی من بگویم در کل این ساختمان هیچ پرتقالی پیدا نمی‌کنید اگر شما در طبقهٔ دوم و گوشهٔ یک اتاق تنها یک پرتقال پیدا کنید مدعای من زیر سؤال می‌رود. کسانی که چنین قاطعانه در نفی مطلق صحبت می‌کنند در واقع نقد خود را برای دیگران آسان می‌کنند.»

این فیلسوف اخلاق آنگاه می‌پرسد: « آیا "آگاهی" امری فرامادی هست یا نه؟ اگر فقط آگاهی را ناشی از تخیل نداند دیگر نمی توان گفت هچ امر فراماده وجود ندارد و همه ناشی از تخیل است.»

مصطفی ملکیان البته قصد نقد و نفی کل آرای نوح هراری را ندارد و پیداست جاهای فراوانی هم با او هم نظر است اما نفی مطلق را به مثابهٔ پاشنهٔ آشیل دیدگاه‌های او مطرح می‌کند.

من اگر بگویم «هیچ گاه عصبانی نشده‌ام» کافی است تنها یک مورد ارایه شود. حال ان که اگر بگویم «سعی می‌کنم عصبانی نشوم» حتی اگر عصبانی شوم در سعی خود شکست خورده‌ام و دروغ نگفته‌ام و لافِ گزاف نزده‌ام.

ابراهیم رییسی هم وقتی به صورت مطلق می‌گوید «انتصابات فامیلی نداریم» و ۵ مورد نام ببرید کافی است یک مورد نقض ارایه شود تا نه تنها این ادعای او زیر سؤال برود بلکه مدعاهای دیگر نیز هر چند به لحاظ روان شناسی کاملا روشن بود این سؤال چقدر برای او سنگین بوده که بلافاصله از سفر خود به کرمان بعد از مسکو سخن گفت و این که «برای من زحمتی نیست بین مردم باشم».

البته خبرنگار می توانست بپرسد شاید یک سهام دار بورس که این صحبت ها را می شنود با خود بگوید استراحت نکردن و شما پس از سفر مسکو و بلافاصله به کرمان رفتن چه تأثیری بر وضعیت بورس و ارزش سهام من دارد؟ کاش کمی استراحت کنید تا تصمیم بهتری دربارهٔ بورس بگیرید و به وزیر خود ارجاع ندهید یا اگر تصمیم گرفته‌اید اعلام کنید. من خستگی‌ناپذیری شما را محک نمی‌زنم به دنبال حفظ سرمایه‌ام هستم.

وینستون چرچیل عادت داشت بعد از ظهرها استراحت کند و در این فاصله کسی نباید مزاحم او می‌شد. نماینده‌ای که با او کار داشته و منتظر مانده بود در پارلمان گفت کشور درگیر جنگ است و هزار مشکل دارد و آقای نخست‌وزیر عصرها، در خواب نازند. چرچیل اما پاسخ داد: چون کشور درگیر جنگ و مشکلات است نخست وزیر باید بیشتر کار کند و من بعد از خواب عصرگاهی دوباره شروع می‌کنم و ۲۴ ساعت من ضرب در دو می شود و قوای ذهنی و بدنی من تا ساعات پایانی تحلیل نمی‌رود. دوست عزیز! می‌خوابم چون در یک روز دو روز کار می‌کنم!

دوستی که در سال های جنگ در نخست‌وزیری کار می‌کرد از جلسات طولانی ستاد بسیج اقتصادی می‌گفت که گاه از صبح تا شب طول می‌کشید و در میانهٔ آن نخست‌وزیر یک دوش آب سرد می‌گرفت.

دغدغهٔ همهٔ مردم ایران ارزش سهام و دوبرابر نشدن قیمت مرغ و تخم مرغ و دارو با حذف ارز ترجیحی و خواست اکثریت مذاکرهٔ مستقیم برای مصالحه به جای تکرار شعارهایی است که اگرچه برای عده‌ای نان و منصب دارد (بی‌انتصاب و انتساب فامیلی و از شدت شایسته‌سالاری) ولی برای اکثریت مردم ایران آب نمی‌شود و این نیست که آقای رییسی از مسکو برگشته به خانه رفته یا رفته کرمان. چون قاعدتا در کرمان استاندار و فرماندار و بخشدار و همان یک لشگر آدم که در هر سفر دنبال ایشان یا قبلی‌ها راه می‌افتادند همین مسؤولیت را دارند که اگر درست انجام نمی‌دهند چرا هستند و اگر

درست انجام می‌دهند خوب دارند انجام می‌دهند دیگر!

از منظری دیگر، این ادعا که «انتصابات فامیلی نداریم» در حالی که مشهورترین جامعه‌شناس فعال در شبکه‌های اجتماعی و شهره به ایران دوستی را کنار می‌گذارند تا اندک‌اندک نیروهای خودشان (فامیل به معنی بزرگ‌تر و قبیله) را جایگزین کنند تا چه حد قابل قبول است؟

کافی است هر که هر جا هست تنها یک مورد انتصاب فامیلی را سراغ داشته باشد تا این گزاره را نفی کند و شک ندارم ذیل همین مطلب به جز کامنت‌گذاران حرفه‌ای و کسانی که می‌گویند «چرا زمان روحانی ننوشتی» دیگرانی نمونه‌هایی ذکر خواهند کرد.

این نوشته نمی‌خواهد این موضوع را بررسد که «داماد، فامیل است» یا مثل « باجناق»، فامیل حساب نخواهد شد بلکه به این قصد است که وقتی در کل رد می‌کنید حتی یک پرتقال هم کافی است. پس، آقای رییسی، هرگز نگو هرگز!

توجه: مطلب مندرج صرفا دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.

منبع: عصر ایران